

СПРАВА «ВІТКО ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF VITKO AND OTHERS v. UKRAINE)

(Заяви № 42758/15 та 5 інших)

Стислий виклад рішення від 10 лютого 2022 року

Заявники трималися під вартою у Державних установах «Дніпровський слідчий ізолятор», «Вінницький слідчий ізолятор», «Дніпровська установа виконання покарань № 4» та «Вінницька установа виконання покарань № 1».

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися за статтями 3 та 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на неналежні умови тримання їх під вартою та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим. У заявах № 8818/21 та № 9443/21 заявники також висунули інші скарги за статтею 3 Конвенції, пов'язані з додатковими термінами тримання їх під вартою.

Розглянувши скарги заявників за статтями 3 та 13 Конвенції, Європейський суд нагадав, що під час встановлення, чи є умови тримання такими, «що принижують гідність» у розумінні статті 3 Конвенції, серйозний брак простору у в'язничних камерах вважається дуже впливовим чинником та може становити порушення як сам собою, так і в сукупності з іншими недоліками. Посилаючись на свою попередню практику, Європейський суд дійшов висновку, що умови тримання заявників під вартою були неналежними, і заявники не мали у своєму розпорядженні ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з їхніми скаргами, та констатував порушення статей 3 та 13 Конвенції.

Щодо поданих заявниками у заявах № 8818/21 та № 9443/21 інших скарг за положеннями Конвенції Європейський суд зауважив, що у контексті всіх наявних у нього документів та з огляду на належність оскаржуваних питань до сфери його компетенції, ці скарги не відповідають критеріям прийнятності за статтями 34 та 35 Конвенції або не виявляють жодних ознак порушення прав і свобод, гарантованих Конвенцією або протоколами до неї, та відхилив цю частину заяв відповідно до пункту 4 статті 35 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. Вирішує об'єднати заяви;

2. Оголошує прийнятними скарги щодо неналежних умов тримання під вартою, зазначені в таблиці у додатку, та відсутність будь-якого ефективного засобу правового захисту у національному законодавстві а решту скарг у заявах № 8818/21 та № 9443/21 — неприйнятними;

3. Постановляє, що ці скарги свідчать про порушення статей 3 та 13 Конвенції у зв'язку з неналежними умовами тримання під вартою, зазначених у таблиці в додатку, та відсутністю у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту;

4. Постановляє, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти».